

- 1) Door in artikel 207 van de wegcode een gedifferentieerde en onevenredige behandeling van overtreders naar gelang van de plaats van inschrijving van hun voertuig te handhaven, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 6 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 12 EG) op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 247 van 26.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 19 februari 2002

in zaak C-256/00 (verzoek van het Hof van Beroep te Brussel om een prejudiciële beslissing): SA Besix NV tegen Wasserreinigungsbau Alfred Kretzschmar GmbH & Co. KG (WABAG), Planungs- und Forschungsgesellschaft Dipl. Ing. W. Kretzschmar GmbH & Co. KG (Plafog) (¹)

(„Executieverdrag — Artikel 5, sub 1 — Bevoegdheid ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst — Plaats van uitvoering van verbintenis uit overeenkomst — Verbintenis om niet te doen, van toepassing zonder geografische beperking — Verbintenis van twee ondernemingen om geen verbintenis met andere partner aan te gaan in kader van een openbare aanbesteding — Toepassing van artikel 2”)

(2002/C 118/19)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-256/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens het Protocol van 3 juni 1971 inzake de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, van het Hof van Beroep te Brussel (België), in het aldaar aanhangig geding tussen SA Besix NV en Wasserreinigungsbau Alfred Kretzschmar GmbH & Co. KG (WABAG), Planungs- und Forschungsgesellschaft Dipl. Ing. W. Kretzschmar GmbH & Co. KG (Plafog), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5, sub 1, van voornoemd Verdrag van 27 september 1968 (PB 1972, L 299, blz. 32), zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (PB L 304, blz. 1, en — gewijzigde tekst — blz. 77), heeft het Hof, samengesteld als volgt:

G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken en N. Colneric, kamerpresidenten, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, M. Wathelet, R. Schintgen (rapporteur) en V. Skouris, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 19 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De bijzondere bevoegdheidsregel ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst in artikel 5, sub 1, van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, zoals gewijzigd bij het Verdrag van 9 oktober 1978 inzake de toetreding van het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, is niet van toepassing in het geval waarin, zoals in de zaak in het hoofdgeding, de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, niet kan worden bepaald omdat de litigieuze verbintenis uit overeenkomst bestaat in een verbintenis om niet te doen, zonder enige geografische beperking, en derhalve wordt gekarakteriseerd door een veelvoud van plaatsen waar zij is of moest worden uitgevoerd; in een dergelijk geval kan de bevoegdheid enkel worden bepaald door toepassing van het algemene bevoegdheidscriterium van artikel 2, eerste alinea, van dit verdrag.

(¹) PB C 233 van 12.8.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 21 maart 2002

in zaak C-267/00 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) om een prejudiciële beslissing]: Commissioners of Customs & Excise tegen Zoological Society of London (¹)

(„Zesde BTW-richtlijn — Artikel 13, A, lid 2, sub a, tweede streepje — Vrijgestelde handelingen — Op vrijwillige basis beheerde en bestuurde instellingen”)

(2002/C 118/20)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-267/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court of Justice (England

& Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Commissioners of Customs & Excise en Zoological Society of London, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, A, lid 2, sub a, tweede streepje, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann (rapporteur), kamerpresident, S. von Bahr en C. W. A. Timmermans, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 21 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 19 maart 2002

in zaak C-268/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Kwaliteit van zwemwater — Inadequate toepassing van richtlijn 76/160/EEG”)

(2002/C 118/21)

(Procestaal: Nederlands)

- 1) Artikel 13, A, lid 2, sub a, tweede streepje, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd, dat de voorwaarde dat het beheer en het bestuur van een instelling in hoofdzaak op vrijwillige basis moeten geschieden, uitsluitend betrekking heeft op de leden van deze instelling die volgens de statuten belast zijn met het bestuur op het hoogste niveau en op andere personen die, zonder in de statuten te zijn aangewezen, de instelling daadwerkelijk besturen doordat zij beslissingen in laatste instantie over het beleid van de instelling nemen, met name op financieel gebied, en hogere toezichthoudende taken uitoefenen.
- 2) Artikel 13, A, lid 2, sub a, tweede streepje, van de Zesde richtlijn (77/388) moet aldus worden uitgelegd, dat de woorden „in hoofdzaak op vrijwillige basis” zowel betrekking hebben op de leden van de organen die belast zijn met de beheers- en bestuurstaken van een instelling als in deze bepaling bedoeld, als op de personen die, zonder door de statuten te zijn aangewezen, daadwerkelijk het bestuur uitoefenen, en op de bezoldiging die deze personen van de instelling ontvangen.

In zaak C-268/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valero Jordana en C. van der Hauwaert) tegen Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigde: M. A. Fierstra), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden, door niet binnen de termijnen, gesteld in richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater (PB 1976, L 31, blz. 1), aan de verplichtingen van de artikelen 4, lid 1, en 6, lid 1, van deze richtlijn te voldoen, de krachtens het gemeenschapsrecht op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur) en J.-P. Puissechet, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 19 maart 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet binnen de termijnen, gesteld in richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater, te voldoen aan de verplichtingen ter zake van de kwaliteit en de bemonsteringsfrequentie van het zwemwater, is het Koninkrijk der Nederlanden de krachtens de artikelen 4, lid 1, en 6, lid 1, van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 2) Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 259 van 9.9.2000.

⁽¹⁾ PB C 259 van 9.9.2000.